

A cremallengües

Joan-Lluís Lluís / jlluis@presencia.cat

Granini? No, gràcies!

Quan, el 1880, l'administrador de terres Charles Boycott va veure's vençut per la determinació dels irlandesos de Ballinrobe, que refusaven de tenir amb ell qualsevol tipus de tracte –laboral, comercial o administratiu– per protestar contra la calamitosa política de gestió que feia aplicar, no devia imaginar-se que el seu cognom integraria la majoria de les llengües del món. Des del final del segle XIX s'ha demostrat que el boicot, com a arma no-violenta del ciutadà, pot ser molt eficaç, sobretot si és seguit massivament. I si no és seguit massivament, tampoc no cal descartar l'acte concret del boicot individual que posa un gest en acord amb una consciència. Boicotejar una empresa, un país, un diari, etcètera, pot ser bo per a l'autoestima.

A Catalunya, boicotejar les empreses, els països, els diaris, etcètera, que menyspreen el català o serveixen interessos hostils a Catalunya podria semblar haver de ser un reflex automàtic. Per exemple, des de fa unes setmanes circula una crida per boicotejar les begudes Granini. Aquesta multinacional s'ha negat a etiquetar en català els productes que ven a Catalunya, segons denuncia la indispensable Plataforma per la Llengua. L'argument de l'empresa, segons la plataforma, és que no reconeix la validesa de la llei de normalització lingüística catalana. Això és molt estrany. Com a ciutadà, puc estar d'acord o no amb una llei i, si no hi estic d'acord, puc decidir no respectar-la, però he de saber que aquest no-respecte m'exposa a una sanció de la qual em serà difícil escapar. El que no puc fer és escollir en tota impunitat quines lleis seguir i quines no. Sembla, però, que algunes empreses hagin decidit per elles mateixes que la llei de política lingüística no les concerneix. I ho fan, aparentment, sense patir cap sanció. Aquesta actitud, en una societat que no vol ser una república bananera, no sembla gaire normal.

Dit això, a la pàgina web de la Plataforma per la Llengua en què s'exposa, de manera molt detallada, les converses d'aquesta entitat amb l'empresa Granini, hi consten moltes reaccions de ciutadans en pro o en contra del boicot. Una de les reaccions que em semblen més sensates és la d'un tal Pipo que diu: "Fem-nos estat, i no tindran més remei." I efectivament. La dignitat d'una llengua, si s'entén que dignitat implica respecte i ús sistemàtic i normal, passa per tenir un estat que assumeixi aquesta llengua. Amb l'estat,

moltíssimes coses ens seran donades i les empreses usaran el català amb naturalitat (segons la plataforma, les vendes de Granini són cinc vegades superiors a Catalunya que a Portugal, país on les ampolles estan totes etiquetades en portuguès). I la imperiosa necessitat de dignitat de la llengua i dels seus parlants és, per si sola, una raó suficient per proclamar la independència de Catalunya avui mateix. Mentrestant, però, deixar-se insultar per tanta hostil indiferència només porta a acostumar-se a l'insult. I que Granini sigui una entre moltes empreses que no respecten la llengua no és una raó per no actuar contra ella; una entre tantes, de tant en tant, pot servir d'exemple. Cada ampolla menys és una fiblada, moltes fiblades poden ser molt convincents. I, ja que només una minoria d'empreses respecta la nostra llengua, podríem fer nostre aquest neologisme vingut dels Estats Units i ja aplicat per molts: el *buycott*. És a dir, un boicot al revés, donant un avantatge a les empreses que ens respecten. Comprar amb prioritat productes etiquetats en català no ha de ser només un rampell d'un dia; hauria de ser una filosofia de vida, de llengua i de país.

PEP DUJANS

“
Amb l'estat,
moltíssimes
coses ens seran
donades i les
empreses usaran
el català amb
naturalitat

GRUP HERMES

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lídia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell Editorial: Xavier Albertí (president), Joan Villarroja (vicepresident), Joan Ballester, Maria Favà, Lluís Foix, Rosa Font, Jordi Nalauquer, Jaume Oliveras, Vicent Sançhís, Llorenç Soldevila, Antoni Vila Casas i Pep Colledimont (defensor del lector).
Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Anna Maria Ribas (Gerència Comercial), Miquel Fuentes (Administració i Recursos Humans), Lluís Cama (Producció i Logística), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

PRESENCIA

Edita: Revista Presència SL.
www.presencia.cat
Centraleta Girona: 972 18 64 00
Centraleta Barcelona: 93 227 66 00
Atenció al client: 972 18 64 80
Redacció Girona: Santa Eugènia, 42. 17005
Redacció Barcelona: Tàpies, 2. 08001
Dipòsit legal: GI-143-1965

Director: Miquel Riera.
Seccions: Joan Rueda (Informació Local), Pilar Esteban (Europa-Món), Carles Sabaté (Societat), Anna Serrano (Política).
Redacció: Irene Casellas, Susanna Oliveira, Maria Pascual, Maria José Rodríguez, Maria José Ramos, Joana Peña i Florentí Morante (Disseny i Maquetació).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.
Gerència Comercial: Anna Maria Ribas.
Direcció Comercial: Maria Àngels Taulats.
Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Marc Sarrat (Programari), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny).
Recursos Humans: Miquel Fuentes.
Administració: Carme Bosch.
Producció i Logística: Lluís Cama.
Distribució: Concepció Casals.